

Си́рачетата на работа.

България е млада държава. Не всичко е тъй добрѣ наредено, както въ нѣкои по-напрѣднали страни. У насъ, остане ли нѣкое дѣте безъ баща и безъ майка клето сираче, често пжти нѣма кой да се загрижи за него. Гладно, окжсано, босо се скита горкото просяче отъ врата на врата, отъ

Си́рачетата на работа.

улица въ улица и подлага ржка за просия..

Такива изоставени дѣца ставатъ уличници, т. е. развратени и лѣниви хора. А

още по-често отъ тѣхъ излизатъ най-много пияници, крадци или изобщо прѣстѣпници... Такива дѣца или рано умиратъ, или довършватъ живота си въ тюрмитѣ или на бѣсилката....

Но въ нѣкои държави милостиви и благородни хора не оставятъ такивото дѣца на произвола на улицата... Тѣзи грижливи и възпитани човѣци образуватъ дружества, събиратъ сръдства и отварятъ *сиропиталища* (приюти) за малки сирачета.

Въ тѣзи сиропиталища дѣцата живѣятъ въ чисти, свѣтли и топли стаи. Иматъ си учителки и